

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010005
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2020:8317010005.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného X. M., pre zločin krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 2Pv 79/15/7702 zo dňa 27.12.2016, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1. júla 2020 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný X. M.N., I.. XX.XX.XXXX O. K.,
G. Z. G. XXXX/X, XXX XX K.

uznáva sa za vinného, že

v presne nezistenom čase v dobe od 16.00 hod. dňa 09.02.2015 do 07.00 hod. dňa 10.02.2015 prišiel k novostavbe rodinného domu v katastrálnom území obce Belá nad Cirochou majiteľa X. O. zo Sniny pred obcou Zemplínske Hámre, kde nezisteným spôsobom rozpojil kovovú reťaz, ktorou bola zaistená brána oplotenia, prišiel k dreveným dverám v pravej časti novostavby, kde doposiaľ nezisteným predmetom vypáčil petlice na dverách, odstránil 2 ks visiace zámky, vošiel do vnútorných priestorov domu, odkiaľ odcudzil 1 ks miešadlo zn. Protokol - EXP1000EQ, 1 ks elektrocentrálu ECT7000F, 1 ks motorovú pílu STIHL MS 251 s takto odcudzenými vecami odišiel na neznáme miesto, čím majiteľovi R.. V. B. zastupujúcemu firmu L. K., ktorý stavbu realizoval spôsobil škodu vo výške 2.172,24 eur, GW777

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,

čím spáchal

prečin krádež podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona účinného od 1. augusta 2019, s poukazom na § 2 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona, podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona, na peňažný trest vo výške 2.000,00 (dvetisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovuje náhradný trest odňatia slobody na 10 (desať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor podal na X. M.Á. obžalobu pre skutok (uvedený v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku) právne kvalifikovaný ako zločin krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) TZ s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) TZ.

Obžaloba bola podaná dňa 02.01.2017, teda ešte pre účinnosťou zákona č. 214/2019 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. O tejto obžalobe Okresný súd Humenné rozhodol rozsudkom vyhláseným dňa 22.11.2018 tak, že uznal obžalovaného za vinného pre skutok uvedený v obžalobe s tým, že upravil rozsah odcudzených vecí na odcudzenie miešadlo zn. Protol - EXP1000EQ, 1 ks elektrocentrálu ECT7000F, 1 ks motorovú pílu STIHL MS 251. Právnu vetou Okresný súd Humenné vyhodnotil konanie obžalovaného tak, že tento si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním, čím spáchal prečin krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) TZ, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) TZ vtedy účinného trestného zákona. Okresný súd mu za to uložil trest podľa § 212 ods. 4 TZ, trest odňatia slobody na tri roky nepodmienečne.

O odvolaní obžalovaného rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 5To/21/2019 zo dňa 10.09.2019 tak, že zrušil rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátil na opätovné prejednanie pred okresným súdom. Odvolací súd uložil okresnému súdu vyrovnať sa s argumentáciou obhajoby a opätovne posúdiť zákonnosť postupu polície pri vydaní veci svedkami O. N. a B. G.. Zároveň úlohou súdu I. stupňa bolo odstrániť pochybnosti pri uvádzaní rôznych ČVS v spise z prípravného konania.

Rekapitulácia dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní pred vyhlásením v poradí prvého rozsudku okresného súdu:

V prečítanej výpovedi z prípravného konania obžalovaný poprel, že by mal spáchať skutok, pre ktorý bol obvinený. Uviedol však, že začiatkom roku 2015 ho oslovil neznámy človek na parkovisku s ponukou kúpy náradia. Nakoľko podniká v odvetví stavebníctva kúpa bola pre neho výhodná a takto zakúpil stavebné náradie brúsku, miešadlo a vrtačku. Tieto veci uložil vo svojej garáži a nakoľko zistil, že brúsky má dve, pričom vrtačku a miešadlo v tom čase nevedel využiť, tak sa tieto veci rozhodol odpredať. Keď už mal vážneho záujemcu na kúpu týchto vecí, požiadal O. N. o prevoz týchto vecí, pretože on sám mal v tom čase pokazené motorové vozidlo. O. N. s tým súhlasil a veci naložil do svojho motorového vozidla, s ktorým potom spoločne prišli za T. X. Y. v meste Humenné a len čo vozidlo zastavili, pristúpila k nim hliadka polície, ktorá požiadala o otvorenie batožinového priestoru a po zistení, aké veci sa v kufri auta nachádzajú, boli privolaní policajti kriminálnej polície. O. N. bol požiadaný o vydanie vecí, ktoré dobrovoľne vydal. O pracovných topánkach uviedol, že i keď si nie je istý, boli zrejme zaistené vo vozidle O. N. asi v ten istý deň, ako ich kontrolovala polícia. Veci boli v aute preto, že sa mal stretnúť so záujemcom o kúpu náradia a O. N. mal neskôr odviezť obvineného na brigádu, preto mal mať v aute aj jeho pracovnú obuv.

Na hlavnom pojednávaní bola v procesnom postavení svedka vypočutá R.. I. L., zamestnanec R.. B. - L., ktorá však o spôsobe odcudzenia nemala žiadne informácie, vedela o tom len sprostredkovane od kolegu R.. X.. Svedkyňa potvrdila, že poisťovňa Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. plnila dňa 29.09.2015 sumu 1.852,10 eur, pričom išlo o plnenie za dve veci, ktoré neboli nájdené: elektrická centrála a motorová píla STIHL.

Ako svedok bol vypočutý R.. V. X., stavbyvedúci u zamestnávateľa R.. V. B. - L., kde jeho zamestnávateľ vykonával stavebné práce na novostavbe rodinného domu majiteľa O. X.. Pri nástupe do práce zamestnanci zistili narušenie zabezpečenia stavby a odcudzenie náradia. Stavba bola riadne uzavretá. Ihneď privolali políciu, ktorá po príchode zabezpečila stopy. Svedok uviedol, že bolo odcudzených päť vecí, pričom časť vecí bola vrátená.

Ako svedok bol vypočutý B. G., ktorý potvrdil, že v presne neurčenom čase viezol obžalovaného po meste Humenné autom, pričom za sedadlo vodiča obžalovaný uložil tašku. Potom čo obžalovaný z auta

vystúpil, ho krátko na to zastavili policajti, ktorý na výzvu dobrovoľne vydal obsah tašky, v ktorej boli pracovné topánky.

V ďalšom priebehu hlavného pojednávania boli vypočutí znalci - R. O. M. k znaleckému posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2015/718 zo dňa 01.04.2015 na čl. 72, ktorým bola posudzovaná trasologická stopa - odtlačok podošvy obuvi zaistenej na mieste činu s pracovnou obuvou, ktorú vydal svedok B. G., pričom bola zistená zhoda, ktorú znalkyňa kvantifikovala jedným z troch stupňov individuálnej identifikácie tak, že „mohla byť vytvorená porovnávacím materiálom“, i keď ide o najmenšiu mieru pravdepodobnosti individuálnej zhody, je málo pravdepodobné, aby tie isté špecifické znaky zistené pri individuálnej identifikácii boli zároveň aj na nejakej obuvi, ktorú znalci neskúmali.

Znalec W. B. N. bol vypočutý k znaleckému posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2015/718 zo dňa 08.04.2015 čl. 79, ktorým boli posudzované stopy a ich zhoda - ster z koncov šnúrky ľavej topánky pracovnej obuvi a odobratý porovnávací materiál od osoby X. M. so záverom, že nie je možné vylúčiť ho ako pôvodcu časti biologického materiálu stopy zaistenej z koncov šnúrky ľavej topánky. Znalec vo výpovedi uviedol, že s prihliadnutím na štatistiky bolo analýzou DNA prakticky dokázané, že pôvodcom časti biologického materiálu zaistenej zo šnúrky ľavej topánky, je osoba X. M.. Znalec potvrdil, že boli zaistené DNA stopy na pracovnej obuvi pochádzajúci aj od ďalších osôb.

Ako svedok bol vypočutý O. N., ktorý uviedol, že X. M. ho požiadal, aby z jeho garáže vyzdvihol a naložil do svojho auta stavebné náradie, asi išlo o vŕtačku, flexibrúsku a pracovnú obuv, pretože M. mal mať v tom čase pokazené auto. Spomenul si, že v tom čase sa X. M. venoval stavebnej činnosti a preto mu to nebolo podozrivé. Keď spolu s X. M. o niekoľko dní na to išli autom na pracovisku svedka do T. H. Y. v Humennom, hneď po zaparkovaní vozidla ich oslovila hliadka polície a vyzvala, aby otvoril kufor auta. Svedok tak urobil a policajti sa pýtali na pôvod nájdených vecí, pričom svedok ihneď uviedol, že patria X. M., ktorý v tom čase sedel v aute ako spolujazdec. O. N. potvrdil, že pracovnú obuv ako aj kľúče od garáže odovzdal X. M. ešte predtým, keď k nemu prišiel spolu s B. G. - bolo to ešte v ten deň, keď veci zobral z garáže. Po identifikácii osôb boli obvinení aj svedok prevezení služobnými vozidlami polície na výsluch na oddelenie polície. Následne svedok v sprievode polície prišiel pre svoje auto, ktoré potom zaparkoval na parkovisku pri polícii, kde bol vyzvaný na vydanie vecí, ktoré dobrovoľne vydal, o čom bola spísaná zápisnica o vydaní vecí.

Postupom podľa § 269 TP, boli prečítané listinné dôkazy, ktoré sú uvedené na strane 6 zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 22.11.2018.

Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní po zrušení rozsudku okresného súdu odvolacím súdom: Bol vypočutý svedok R. W. B., ktorý v čase vydania vecí vykonával ako poverený príslušník policajného zboru službu na Obvodnom oddelení v Snine a bolo mu oznámené kolegami z Humenného, že sa našli veci zrejme pochádzajúce z krádeže. Po príchode do Humenného išli robiť prehliadku garáže. Nespomenul si, či bol osobne s osobami, ktoré veci vydali a nevedel odpovedať na otázku, na základe akého postupu boli zastavené motorové vozidlá. Ako dôvod, pre ktorý je na zápisnici o vydaní vecí na čl. 68-69 nesprávna spisová značka (ČVS: ORP-187/SV-HE-2015), svedok uviedol, že sa tak stalo v dôsledku písárskej chyby.

Na hlavnom pojednávaní bolo ako listinný dôkaz prečítané vyjadrenie OR PZ Humenné na čl. 356, podľa ktorého nesprávna spisová značka ČVS: ORP-187/SV-HE-2015 sa v spise z prípravného konania nachádza len v dôsledku písárskej chyby, nakoľko voči X. M. sa konanie pod sp. zn. ČVS: ORP-187/SV-HE-2015 nevedlo. Bola prečítaná aktualizovaná správa o povesti a medzirezortné lustrácie.

Bola prečítaná aj zmluva o dielo na čl. 334, z ktorej plynie, že obžalovaný vykonáva zárobkovú činnosť v Nemecku a jeho hodinová sadzba je 24,00 eur - išlo o dôležitú skutočnosť pri úvahách o možnom uložení peňažného trestu a jeho výške.

Plniac si povinnosť uloženú odvolacím súdom vo vzťahu k hodnoteniu zákonnosti postupu polície pri vydaní vecí, okresný súd uvádza, že na čl. 67 a 68 je záznam, resp. zápisnica o vydaní vecí miešadlo

zn. Protokol - EXP1000EQ, 1 ks elektrocentrála ECT7000F, 1 ks motorová píla STIHL MS 251, tieto veci vydal O. N. na výzvu policajta podľa § 89 ods. 1 TP dňa 17.02.2015.

Na čl. 69 je zápisnica o vydaní vecí 1 pár čierne goratexové kanady veľkosť 29 (obuv), tieto veci vydal B. G. na výzvu policajta podľa § 89 ods. 1 TP dňa 17.02.2015.

Okresný súd na okraj poznamenáva, že v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku sa uvádza iba jedna z vydaných vecí, t.j. miešadlo Protokol, a to v dôsledku rešpektovania zásady zákazu reformatio in peius.

Trestné stíhanie pre skutok uvádzaný v obžalobe bolo začaté dňa 10.02.2015, čo znamená, že v čase zastavenia motorových vozidiel a výzvy na vydanie vecí, polícia disponovala informáciou o tom, že bolo odcudzené stavebné náradie z novostavby rodinného domu. Zrejme na základe operatívnych informácií polícia zastavila motorové vozidlo a aj podľa výpovede svedka O. N., po jeho identifikácii, bol vyzvaný, aby otvoril kufr auta, výzvu rešpektoval a vysvetlil pôvod vecí, ktoré neskôr na výzvu polície vydal.

Podľa názoru okresného súdu, polícia postupovala v súlade s I. právnou vetou R 47/2013 v zbierke 4/2013:

„I. Pri relevantných poznatkoch o podozrení zo spáchania alebo aktuálneho páchania trestného činu, ktorými polícia disponuje v dostatočnom časovom predstihu, vzniká povinnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa Trestného poriadku. V takom prípade možno dôkaz pre trestné konanie získať len trestnoproceným postupom. Ak však poznatky o trestnej činnosti nie sú polícii dostatočne vopred známe, môže byť výsledok zákonného postupu pri služobnom zákroku (§ 9 ods. 3 zákona o Policajnom zbore) dôkazom v trestnom konaní.“

Vyššie predpokladaným trestnoproceným postupom je nesporne vydanie vecí na výzvu policajta podľa § 89 ods. 1 TP, podľa ktorého, kto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie, je povinný ju na vyzvanie predložiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu; ak ju treba na účely trestného konania zaistiť, je povinný vec na vyzvanie týmto orgánom vydať. Pri vyzvaní ho treba upozorniť na to, že ak nevyhovie výzve, môže mu byť vec odňatá, ako aj na iné následky nevyhovenia.

Polícia takto postupovala v čase, kedy mala relevantné poznatky o podozrení zo spáchania trestného činu a v čase, kedy už bolo začaté trestné stíhanie.

Nad rámec vyššie uvedeného, súd upozorňuje, že kufr auta otvoril sám svedok po výzve na vydanie vecí. Ak došlo k prehliadke iných priestorov bez súhlasu prokurátora v zmysle § 101 ods. 1 TP, tak súd dodáva, že bez takéhoto súhlasu bola vykonávaná iba prehliadka interiéru vozidla, čo nemá za následok nezákonnosť postupu policajta pri vydaní vecí, ktoré svedkovia vydali pre prehliadkou interiéru a po už vyššie uvedenom postupe dobrovoľne.

Skutočnosť, že skutok spáchal obžalovaný plynie z výpovedí svedkov O. N. a B. G., ktorých obsah súd uviedol už vyššie - súd ešte upozorňuje na výpoveď svedka O. N., ktorý uviedol, že po tom, čo policajti ho vyzvali, aby sa identifikoval a po týchto úkonoch ho aj spolu s obvineným požiadali, aby počkali v aute, keď sa následne M. opýtal, že čo to má znamenať a odpovedal mu len stroho: „Bude problém.“

Prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania, nevysvetľuje hodnoverne skutočnosť, ako sa do garáže obvineného dostali veci pochádzajúce z krádeže v novostavbe rodinného domu. Najprv uviedol, že veci kúpil od neznámej osoby preto, lebo ich potreboval - následne zistil, že ich nepotrebuje a preto ich chcel predať.

Skutočnosť, že skutok spáchal obžalovaný, plyní aj zo znaleckého dokazovania a výpovedí znalcov, ktorých obsah súd uviedol už vyššie - na tomto mieste súd zdôrazňuje, že znaleckým dokazovaním bola zistená zhoda trasologickej stopy - odtlačku podošvy obuvi zaistenej na mieste činu s pracovnou obuvou, ktorú vydal svedok B. G.. Znaleckým dokazovaním bola zistená zhoda materiálu DNA od osoby obžalovaného s DNA stopou, sterom z koncov šnúrky ľavej topánky pracovnej obuvi.

Výrok o vine teda plyní z celého radu dôkazov, ktoré tvoria ničím neprerušovanú reťaz a ktoré boli vykonané zákonným spôsobom.

Obžaloba bola podaná dňa 2.1.2017, teda ešte pred účinnosťou zákona č. 214/2019 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. V bode 21 cit. zákona došlo s účinnosťou od 1. augusta 2019 k zmene ustanovenia § 212 Trestného zákona takto:

„§ 212 Krádež

(1) Kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a

a) spôsobí tak malú škodu,

b) čin spácha vlámaním,

c) bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia,

d) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe,

e) takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo nachádzajúce sa na lesnom pozemku, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom,

f) čin spácha na veci, ktorej odber podlieha spoplatneniu na základe osobitného predpisu, alebo

g) bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním väčšiu škodu,

b) hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, alebo

c) z osobitného motívu.

(3) Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním značnú škodu,

b) závažnejším spôsobom konania,

c) na mieste poživajúcom pietu alebo všeobecnú úctu alebo na mieste konania verejného zhromaždenia alebo obradu,

d) na veci, ktorá požíva ochranu podľa osobitného predpisu,

e) tým, že taký čin zorganizuje, alebo

f) na chránenej osobe.

(4) Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) a spôsobí ním škodu veľkého rozsahu,

b) ako člen nebezpečného zoskupenia, alebo

c) za krízovej situácie.“.

Súd teda pri ukladaní trestu aplikoval § 2 ods. 1 TZ (veta druhá), podľa ktorého ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší - Trestný zákon v znení účinnom od 1. augusta 2019.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na kritériá uvedené v základných zásadách ukladania trestov (§ 34 TZ), najmä v ustanovení odseku 3, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Každý prípad je súd povinný skúmať a posudzovať individuálne s ohľadom najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný má v odpise registra trestov štyri záznamy - uznesenie Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/133/2008 zo dňa 23.02.2009, ktorým súd schválil zmier pre prečin podvod podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ďalej je to rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 8T/9/2010 zo dňa 22.08.2011, pre prečin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody na tri mesiace, výkon podmienčne odložený, skúšobná doba určená na jeden rok - trest odpustený amnestiou zo dňa 02.01.2013.

Tretí záznam v odpise registra trestov je rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/10/2013 zo dňa 18.03.2013, právoplatný v ten istý deň, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre zločin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, a prečiny porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) TZ, krádež podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), b) TZ, ktorých sa dopustil ako spolupáchateľ podľa § 20 TZ, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na tri roky, výkon trestu bol podmiennečne odložený, za súčasného uloženia probačného dohľadu a skúšobná doba bola určená na dva roky a dva mesiace (do 18.05.2015). Podľa odpisu registra trestov (čl. 296) sa obvinený dňa 26.03.2018 osvedčil, v dôsledku čoho sa na neho hľadá, ako keby nebol odsúdený. Na tomto mieste sa súd, aj keď konštatuje fikciu neodsúdenia, stotožňuje s upozornením prokurátora, že skutok uvedený v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku, spáchal v skúšobnej dobe určenej rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/10/2013.

Posledný záznam v registri trestov je odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/135/2016 zo dňa 12.06.2017, právoplatný dňa 15.06.2017, pre prečin sprenevera podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výške 250,00 eur, ktorý zaplatil dňa 11.08.2017, preto sa na neho hľadá, ako keby nebol odsúdený.

Pri úvahách o treste súd poukazuje na povinnosť okresného súdu rešpektovať zásadu zákazu reformationis in peius.

Zásada zákazu reformationis in peius, zakotvená v ustanovení § 327 ods. 2 TP, podľa ktorého ak bol napadnutý rozsudok zrušený len v dôsledku odvolania podaného v prospech obžalovaného, nemôže v novom konaní dôjsť k zmene rozhodnutia v jeho neprospech, je jednou zo základných zásad riadne vedeného a riadne zakončeného trestného konania, ktorá odsúdeným osobám zaručuje, že sa ich postavenie nemôže zhoršiť tým, že využijú zákonom poskytnutý procesný opravný prostriedok, ak nie je súčasne taký prostriedok využitý prokurátorom, popr. poškodeným k návrhu v ich neprospech. Patrí k celej rade ustanovenia trestného práva procesného, ktorá poskytujú záruky ochrany práv a výhod obvineného, obžalovaného alebo odsúdeného (tzv. Favor defensionis - prospech obhajoby; v trestnom konaní súhrn oprávnení, ktorá dáva zákon obžalovanému, ale žalobca sa ich nemôže dovoliavať).

Okresný súd rešpektuje argumentáciu uvedenú v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 302/2015 z 4. novembra 2015:

„Zásadu „zákazu reformatio in peius“ je možné chápať ako garanciu slobody odvolacieho práva a v súvislosti s tým aj práva na obhajobu. Z toho dôvodu je potrebné ho vykladať čo najširšie. V opačnom prípade by sa totiž právo na podanie opravného prostriedku stalo do značnej miery formálnym, kedy by síce určité osoby mali právo na podanie opravného prostriedku, ale v dôsledku obáv, že by sa toto právo mohlo obrátiť proti nim, by ho radšej neuplatňovali (obdobne aj nález ÚS ČR zo dňa 24. 04. 2006, sp. zn. I. ÚS 670/05, In: www.usoud.cz).

Zásada „zákazu reformatio in peius“ v prípadoch, kedy súd rozhoduje o odvolaní podanom v prospech obžalovaného, sa neobmedzuje len na výrok o treste, ale na akúkoľvek zmenu rozsudku, ktorá by zhoršovala postavenie obžalovaného. Za zmenu rozhodnutia v neprospech obvineného je nutné považovať každú zmenu v ktoromkoľvek výroku, pokiaľ zhoršuje situáciu obvineného a priamo sa ho dotýka. Zmena k horšiemu sa môže prejavíť aj v skutkových zisteniach, v právnej kvalifikácii, v druhu a výmere trestu, v druhu a forme ochranného opatrenia (obdobne aj: Uznesenie NS ČR zo dňa 21. 06. 2006, sp. zn. 3 Tdo 687/2006, In: www.nsoud.cz) <<http://www.nsoud.cz>>.“

Súd sa preto zaoberal otázkou, či peňažný trest, ktorý predtým uložený nebol je v súlade s vyššie uvedeným zákazom zmeny k horšiemu pre obžalovaného. Súd vychádzal pritom z návrhu obhajcu obžalovaného, ktorý sám navrhol pre prípad uznania viny uložiť obžalovanému alternatívny trest - peňažný trest vo výške podľa úvahy súdu, pričom sám obhajca v záverečnej reči upozornil, že trest domáceho väzenia (a nepochybne aj trest odňatia slobody - pozn. súdu) by mal za následok to, že by došlo k strate zamestnania obžalovaného v Nemecku.

Vychádzajúc aj z osobných pomerov obžalovaného, ktoré súd obligatórne skúma na hlavnom pojednávaní, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný je samostatne zárobkovo činnou osobou, žije v spoločnej domácnosti s manželkou a tromi maloletými deťmi, podniká v stavebníctve a zo zmluvy o dielo plynie, že obžalovaný vykonáva zárobkovú činnosť v Nemecku a jeho hodinová sadzba je 24,00

eur, rešpektujúc zásady pre ukládanie trestov uvedené v § 34 TZ, pri zistenej trestnej sadzbe pre krádež podľa § 212 ods. 1 TZ - až na dva roky odňatia slobody (pri absencii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, súd neupravoval trestnú sadzbu postupom podľa § 38 TZ), zohľadniac aj spôsob života obžalovaného po spáchaní skutku (skutok z februára 2015), súd sa rozhodol uložiť obžalovanému samostatný peňažný trest vo výške dvetisíc eur, a to v súlade s ustanovením § 56 ods. 2 TZ, podľa ktorého súd môže uložiť peňažný trest aj bez toho, aby išlo o páchatela úmyselného trestného činu, ktorým sa snažil získať majetkový prospech, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatela, trest odňatia slobody neukladá.

Podľa názoru súdu uloženie peňažného trestu vo výške dvetisíc eur s ustanoveným náhradným trestom odňatia slobody na desať mesiacov, dostatočným spôsobom zabezpečí účel trestu, ktorým je primárne prevýchova páchatela a ochrana spoločnosti pred ním.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.